

ALFRED MOZER

KABINETSCHIEF

COMMISSIE VAN DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

BRUSSEL

23-27, BLIJDE INKOMSTLAAN

TEL. 35.00.40

37 HEYDENBERGLAAN

TEL. 71.06.25

Eind maart 1965

Beste vrienden,

Onlangs werd in een Nederlandse krant beweerd dat mijn werkzaamheden bestaan uit het vervaardigen en rondsturen van brieven. Dit is weliswaar niet juist, maar deze bewering heeft mij op een goede gedachte gebracht : ik zou deze methode wel kunnen toepassen nu ik eenvoudig niet in staat ben iedereen afzonderlijk te danken voor de werkelijk onbegrensde vreugde die onze vrienden Ali en mij hebben bezorgd met onze verjaardagen. Het kost enige moeite om niet te vervallen in iets dat Wim Thomassen een "Oxford-kwartiertje" noemde, lange tijd eer de communistische schuldbelijdenissen in gebruik kwamen.

Ik heb een belangrijk deel van mijn ontplooiing verkregen in het Nederlandse milieu en matig mij, ondanks menig conflict met de Nederlandse taal, aan, iets opgenomen te hebben van wat Huizinga het Nederlandse geestesmerk noemt. Daarvoor ben ik dankbaar. Misschien werd mij dit mogelijk omdat ik volgens de heer Hallstein "kontaktfähig" ben. Ik had dan ook steeds het gevoel in de kring van mijn Nederlandse vrienden te zijn opgenomen en niet als een buitenbeen beschouwd te worden. Zo voelde ik mij op mijn gemak, zo voelde ik mij lekker.

Laat ik ronduit zeggen dat de wijze waarop U mij op mijn 60e verjaardag met kameraadschap en hartelijkheid hebt overstelpt, mij overdonderd heeft.

Pas achteraf heb ik mij kunnen realiseren wat er door het "actiecomité" aan werk is verzet om mij op een zo overweldigende wijze te verrassen, en wat door zo velen aan materiële blijken bijeen is gebracht. Ik kan er slechts herhaald voor danken.

.../...

Dertig jaar Nederland, met zoveel goede vrienden en temidden van een bewogen tijd van "herstel en vernieuwing", is een lange tijd. Mijn politieke belangstelling dringt de daarop betrekking hebbende gebeurtenissen op de voorgrond. Toch geloof ik dat deze verjaardag tevens het ogenblik dient te zijn waarbij enkele persoonlijke gebeurtenissen gereleveerd dienen te worden, omdat zij van beslissende betekenis waren voor alles, wat later aan vreugde, werk en geluk kwam. Bij nader overleg zou ik drie van deze beslissende ogenblikken willen noemen, waarbij wissels gesteld zijn, die de latere ontwikkeling bepaalden.

Ik noem dan het eerst de dag, waar ik in de grensstreek bij Emmen in mei 1933 door Herman Molendijk, toen nog wethouder te Groningen, illegaal over de grens werd gehaald, nadat ik reeds zes weken in Duitsland aan het zwerven was om een tweede inhechtenisneming te ontgaan.

Ik zou een tweede periode willen noemen : namelijk de vriendschap en hulp die ik in de eerste jaren van de emigratie heb ondervonden door de Familie Finus en Frieda van Looi. Bij hen en door hen heb ik in Nederland "leren lopen".

Tenslotte, en dit is wel de meest ingrijpende situatie geweest : ik had met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid geen kans gehad, deze verjaardag te vieren, als niet de Familie Piet en Jo van Straaten-De Wekker te Maasoord mij vrijwel gedurende de gehele oorlog (van zomer 1940 tot aan de bevrijding toe) met inzet van eigen leven verborgen gehouden en verzorgd hadden. Velen van U in Brussel hebben hen bij hun bezoeken bij ons leren kennen. Jammer genoeg heeft Piet deze dag niet meer mogen beleven.

De bijzondere dag, die onze vrienden van mijn verjaardag wisten te maken, heeft die dag in mijn leven zodanig onderstreept, dat overduidelijk werd - wat men verstandelijk altijd weet, echter nooit ten volle beseft - dat de wereld niet met mij begonnen is en ook niet met mij zal eindigen. Maar ik

verheug mij erop aan dit breiwerk nog mee te mogen knutselen, nu ik mij gesteund weet door zoveel vriendschap. In zekere zin komt deze behoefte tot uitdrukking in een gedicht dat ik met mijn verjaardag ontving van ambassadeur Lambert Schauss en dat ik ter afronding van deze gedachte bijvoeg.

Nu ik langzaam wen aan de zestig, kan ik na de opgedane ervaringen mijn vrienden slechts de raad geven : haast je om je zestigste verjaardag te vieren, je zult er plezier aan hebben.

ALFRED MOZER.